

Основниот суд Скопје 2 Скопје како граѓански суд преку судијата Љупчо Тодоровски како судија поединец, во правната работа на доверителот Друштво за дистрибуција на електрична енергија ЕВН Електродистрибуција ДООЕЛ Скопје против должникот МАКПЕТРОЛ АД за промет со нафта и нафтени деривати Скопје, за обезбедување на побарување со привремена мерка, врз основа на одредбата од чл.35 на Законот за обезбедување на побарувањата, надвор од рочиште на 23.4.2018 година го донесе следното

РЕШЕНИЕ

Предлогот за обезбедување на побарување со привремена мерка поднесен од страна на доверителот Друштво за дистрибуција на електрична енергија ЕВН Електродистрибуција ДООЕЛ Скопје преку полномошникот АД Чукиќ и Марков Скопје со кој се предлага да се забрани на должникот МАКПЕТРОЛ АД за промет со нафта и нафтени деривати Скопје да преземе било какви дејствија со кои се оневозможува пристап и преземање на потребни активности од страна на доверителот на трафостаницата ТС 10/04 која се наоѓа во дворот на должникот на ул.Волковска (ТС Новоселски пат 5 390823) запишана во Ил.бр.84877 на КП 1039; да се задолжи должникот веднаш по приемот на ова решение да му дозволи пристап и преземање на сите потребни активности од страна на доверителот на трафостаницата ТС 10/04, како и барањето за надомест на трошоците на постапката СЕ ОДБИВААТ КАКО НЕОСНОВАНИ.

Барањето на должникот за надомест на трошоците на постапката СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.

Образложение

На 28.3.2018 година доверителот преку неговиот полномошник поднесе предлог за обезбедување на побарување со привремена мерка со кој предлага да се забрани на должникот МАКПЕТРОЛ АД за промет со нафта и нафтени деривати Скопје да преземе било какви дејствија со кои се оневозможува пристап и преземање на потребни активности од страна на доверителот на трафостаницата ТС 10/04 која се наоѓа во дворот на должникот на ул.Волковска (ТС Новоселски пат 5 390823) запишана во Ил.бр.84877 на КП 1039; да се задолжи должникот веднаш по приемот на ова решение да му дозволи пристап и преземање на сите потребни активности од страна на доверителот на трафостаницата ТС 10/04. Воедно истакна барање за надомест на трошоците на постапката во износ од 7.336,00 денари.

Судот достави примерок од предлогоот со доказите до должникот со цел да биде обезбедена двостраност во постапката како суштествен елемент на правото на правично судење преку почитување на принципот на „еднаквост на оружјата“, следствено на што должникот поднесен одговор на предлогот со кој ги оспорува наводите содржани во предлогоот, со предлог истиот да бдие одбиен како неоснован, а доверителот да биде задолжен да ги надомести трошоците на постапката, без прецизирање на истите по основ и висина.

Примерок од одговорот на предлогот е доставен до доверителот, кој преку неговиот полномошник на 20.4.2018 година достави поднесок со кој се произнесе по наводите содржани во одговорот на предлогот, со дополнително барање за надомест на трошоците на постапката во износ од 4.602,00 денари.

Постапувајќи по предлогот за дозволување на привремена мерка, имајќи ги предвид наводите изнесени од обете страни и предложените докази, со примена на релевантните законски одредби, надвор од рочиште имајќи ја предвид итната природа на постапката за обезбедување на побарување, судот утврди:

Предлогот е неоснован.

Согласно со одредбата од чл.35 ст.1 на ЗОП, може да се дозволи привремена мерка ако доверителот го сторил веројатно постоењето на побарувањето и опасноста дека инаку остварувањето на побарувањето ќе се осути или значително отежне, а според одредбата од ставот 2 на овој законски член, привремена мерка може да се дозволи и кога доверителот стори веројатно дека мерката е потребна за да се спречи употреба на сила или настанување на ненадоместлива штета.

Имајќи ги предвид претходно наведените законски одредби, овој суд утврди дека законодавецот со рестриктивен пристап ги утврдил условите за обезбедување на непарично побарување, што има своја оправданост во околноста дека со времената мерка се ограничуваат определни права на должностникот иако со правосилна судска одлука не е утврдено постоењето на побарување на доверителот, за кое истиот претендира да биде обезбедено.

Во тој контекст, законот како прв услов за дозволување привремена мерка го поставува сторувањето веројатно од страна на доверителот на постоењето побарување за кое претендира да биде обезбедено.

По наоѓање на овој суд, доверителот го има сторено веројатно своето побарување имајќи предвид дека предметната трафостаница е запишана во сопственост на ЕВН Македонија АД Скопје во Ил.бр.84877 на КО Ѓорче Петров 5-Лепенец, а согласно со договорот за работење, управување и одржување склучен на 29.12.2016 година меѓу ЕВН Македонија АД Скопје и ЕВН Електродистрибуција ДООЕЛ Скопје од страна на сопственикот (првата договорна страна) е доделено на корисникот (втората договорна страна) правото да работи, управува и ја одржува инфраструктурата со единствена цел за извршување на дејноста како јавна дејност, што доведено во корелација со одредбите на Законот за енергетика (чл.162) и на Мрежните правила за дистрибуција на електрична енергија (чл.108 вв со чл.106) упатува на правото на доверителот да пристапи до предметната трафостаница со цел за преземање потребни активности.

Вториот услов за дозволувањена привремена мерка како средство за обезбедување непарично побарување кумулативно поставен со првиот, претставува доверителот да стори веројатно дека мерката е потребна заради постоење опасност дека инаку остварувањето на побарувањето ќе се осути или значително отежне или доверителот да стори веројатно дека мерката е потребна за да се спречи употреба на сила или настанување на ненадоместлива штета.

По наоѓање на овој суд, во конкретниот случај не е испонет вториот кумулативно поставен услов, бидејќи доверителот ниту ја стори веројатна опасноста дека без евентуалното дозволување на предложената привремена мерка би се осутило или значително отежнало остварувањето на неговото побарување, ниту пак стори веројатно дека предложената привремена мерка е потребна да се спречи употреба на сила или настанување на ненадоместлива штета.

Притоа, овој суд особено го имаше предвид фактот дека вработени на доверителот направиле обид за пристап до предметната трафостаница на 16.6.2017 година, кога од страна на обезбедувањето на должникот не им бил дозволен пристап во дворното место каде што се наоѓа предметната трафостаница, а предлогот е поднесен на 28.3.2018 година, безмалку 9 месеци по ограничувањето на пристапот, на што основано се укажува во одговорот на предлогот.

Судот укажува дека привремената мерка единствено може да претствува инструмент (средство) за обезбедување на побарување и како таква привремената мерка не може да има друга цел освен она што е определено со закон.

Воедно, судот укажува дека привремената мерка се дозволува во постапка за обезбедување на побарување која по својата природа е итна, при што со привремената мерка само времено се уредува определена состојба до моментот на донесувањето на судската одлука по главното (обезбеденото) побарување.

Во услови кога се поминати приближно 9 месеци сметано од моментот на попречување на пристапот до трафостаницата на кој се повикува доверителот, па заклучно со моментот на поднесување на предлогот, овој суд утврди дека не е оправдано да се дозволи привремена мерка, но доверителот има право да поведе соодветна судска постапка за заштита на своите интереси преку соодветна парнична постапка.

Временскиот период од приближно 9 месеци е доволен доверителот да оствари судска заштита и за главното побарување за кое претендира да биде обезбедено.

Консеквентно на тоа, овој суд утврди дека доверителот не стори веројатно дека без дозволување на предложената привремена мерка би се осутило главното побарување на доверителот, кое истиот евентуално би можел да го оствари во соодветна парнична постапка.

Воедно, овој суд утврди дека доверителот не приложи доказ, односно не упати на постоење на индикација за опасноста од настапување на ненадоместлива штета, односно употреба на сила во случај на недозволување на предложената привремена мерка.

Во делот на трошоците на постапка, имајќи го предвид успехот во истата, судот го одби барањето на доверителот за надомест на трошоците на постапката, а воедно не го прифати ниту барањето на должникот, со оглед дека истото не е поставено на доволно определен начин по основ и висина, во смисла на одредбите од чл.158 ст.1, 2 и 3 на ЗПП кои соодветно се применуваат во постапката за обезбедување на побарување, согласно со одредбата од чл.7 на ЗОП.

Решено во Основен суд Скопје 2 Скопје под 2.ВПП-2 бр.114/18 на 23.4.2018 година

Судија
Љупчо Тодоровски

ПРАВНА ПОУКА: Против ова решение е дозволено право на жалба во рок од 3 дена по приемот на решението преку овој суд до Апелациониот суд Скопје

ДН: - за доверител преку полномошник АД Чукиќ и Марков на ул.Аминта Трети бр.33-А/01 Скопје
- за должник на ул.Св.Кирил и Методиј бр.4 Скопје